

ΕΣΤΙΑ

ΕΝ ΤΩΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΒΑΛΜΗΝΟΣ ΔΡ. 8
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΠΙΧΕΙΡΙΑ ΔΡ. 15

ΤΙΜΗ ΦΥΛΔΟΥ ΔΕΠ. 30

ΕΝ ΤΩΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΒΑΛΜΗΝΟΣ ΦΡ. 10
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΠΙΧΕΙΡΙΑ ΦΡ. 20

ΤΙΜΗ ΦΥΛΔΟΥ ΔΕΠ. 40

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΟ: 1876
Βραχεύθην ὑπὸ τοῦ Ἰ. Παραστοῖο Συλλόγου τριῶν ἴνστρων τῶν Ἑλλ. σπουδῶν,
Ἄξιων δραμαργοῦ μεταλλίου ἐν τῇ ἑκάστῃ τῆς Δ' 'Οἰλουπιάδος;
καὶ γαλοῦ ἐν τῇ Παγκοσμίᾳ Ἐκδίσις τοῦ 1889.

ΕΚΔΙΔΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

1890—Τόμος Α', ἀριθ. 8.

ΕΚΔΟΤΑΙ Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΙ Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

'Αθήναι 25 Φεβρουαρίου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: (Ἐν τῷ φύλλῳ) ΟΥΡΑΝΙΑ ὑπὸ Κ. Φλαμμαριόν.—ΜΗΤΡΙΚΑ διήγημα ὑπὸ Γρηγορ. Ξενοπούλου.—ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΥ ὑπὸ Χ. Ἀννίνου.—ΠΩΛΗΣΙΣ ΔΟΥΛΩΝ ΕΝ ΡΩΜΗ.—ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ.—ΦΕΥΓΕΙ ΠΟΙΗΜΑ ὑπὸ Στ. Μαρτζώκη.—ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ: ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑ ὑπὸ Δ. Κακλαμάνου—ΕΓΚΟΣΜΙΟΙ ΣΚΕΤΕΙΣ.—ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: Ἀγάλεκτα, Χρονικά, Παρτοῦ, Βίκόνες, Ἐδῶ κ' ἔκει, Τρεῖς γρῦψαι καθ' ἔθδομάδα, Μία συμβούλη καὶ θ' ἔθδομάδην.—(Ἐν τῷ παραρτήματι): ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.—ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.—ΝΕΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ.—ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.—ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ—ΠΑΙΓΝΙΑ.

ΕΙΚΟΝΕΣ: Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΝΕΩΤΑΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΤΗΣ.—ΥΠΟ ΤΟ ΔΟΡΥ: ΠΩΛΗΣΙΣ ΔΟΥΛΩΝ ΕΝ ΡΩΜΗ.—ΔΥΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ.

Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Διακηρούσσει

ὅτι ἡ νομικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου ὥρισε διὰ τὸ Σγούτσιον διαγώνισμα τὸ ἔξῆς θέμα: «Τὰ τῆς πατρικῆς ἔξουσίας, ἥτοι τὰ τῆς κτήσεως καὶ παύσεως αὐτῆς, καὶ αἱ ἐκ ταύτης ἐπὶ τὴν περιουσίαν σχέσεις κατὰ τὸ τὸν Ῥωμαϊκὸν καὶ Βυζαντινὸν Νόμον καὶ τὰ παρ' ἡμῖν ὡς ἐκ τῶν νεωτέρων Νόμων κρατοῦντα.»

Ο διαγωνισμὸς γενήσεται ὑπὸ τοὺς ἔξῆς ὅρους:

1) Αἱ διατριβαὶ ἔσονται δεκταὶ μέχρι τῆς 1ης Ιουνίου 1891.

2) Αἱ διατριβαὶ πρέπει νὰ ὁσι γεγραμμέναι εὐαναγνώστως καὶ ἔνευ διορθώσεων, πρὸς δὲ νὰ προτάσσηται ἐκάστη πεντακοσίη λεπτομερής, ἐμφανίνων κατὰ τὴν εἰς μέσην, τημάτα καὶ κεφάλαια διακριθεῖσιν τοῦ περιεχομένου, νῦν ἔπειτα δὲ, ἐν τέλει ἀλφαριθμικὸς πίναξ καθ' ὅλην τοῦ περιεχομένου, ὡς καὶ ἔτερος πίναξ τῶν ἔρμηνευσμένων κειμένων, εἴτε Ῥωμαϊκῶν, εἴτε νεωτέρων Νόμων ἀποστέλλονται δὲ ἀνώνυμως πρὸς τὴν Πρυτανείαν ἐπὶ ἀποδείξει μετὰ δελτίου συνημμένου καὶ ἐσφραγισμένου, φέροντος ἔνδοθεν μὲν τὸ σηματάριον τοῦ συγγραφέως, ἔξωθεν δὲ ἐπιγεγραμμένην ῥῆσίν τινα, ἢν καὶ ἡ διατριβὴ φέρει.

3) Τὰ ἀποταλέντα χειρόγραφα δὲν ἀναλαμβάνονται πρὸ τῆς κρίσεως, οὔτε μετ' αὐτὴν καὶ τοῦ βραχεύθεντος συμπειλαμβανούμενου, ἀλλὰ κατατίθενται ἐν τῷ Αρχειῳ τῆς Πρυτανείας.

4) Ἡ κρίσις τῆς ἀγωνίδικου ἐπιτροπείας ἀναγνωσθήσεται ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου κατὰ τὴν ὁρισθησμένην ὑπὸ τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἡμέραν, γενησομένην γνωστὴν διὰ προκήρυξεως τῆς Πρυτανείας.

5) Τῷ νικήσοντι ἀπονεμηθήσεται δισχιλιόδραχμον βραβεῖον.

6) Ἀπαγορεύεται τοῖς Καθηγηταῖς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοῖς ἀλλοδαποῖς ἡ συμμετοχὴ εἰς τὸν διαγωνισμόν.

7) Ἐάν οἱ κριταὶ οὐδεμίαν τῶν ὑποθληθησμένων διαταριθῶν κρίνωσιν ἀξίαν βραχεύσεως, ὁ διαγωνισμὸς ἀναβληθήσεται κατὰ νέαν προκήρυξιν τῆς Πρυτανείας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Φεβρουαρίου 1890.

• Ο Πρύτανες
M. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ.

ΕΙΔΗ ΣΕΙΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ

Σχετικῶς πρὸς τὴν ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ τῆς Ἐστίας ὑπὸ τοῦ κ. I. X. Δραγάτση θημοσιεύστων περὶ τῶν παρὰ τὴν "Ἀνδρὸν εὐρεθέντων νομισμάτων, εἶμαι κάτοχος τοιούτου φέροντος χρονολογίαν 1668 καὶ ἔνθεν μὲν τὴν ἐπιγραφὴν

«Πλὴν τῶν ἐν τῷ πελευταίῳ φύλλῳ τῆς Ἐστίας ὑπὸ τοῦ κ. I. X. Δραγάτση θημοσιεύστων ἐπιγραφῶν τῶν παρὰ τὴν "Ἀνδρὸν εὐρεθέντων νομισμάτων, εἶμαι κάτοχος τοιούτου φέροντος χρονολογίαν 1668 καὶ ἔνθεν μὲν τὴν ἐπιγραφὴν

PVLCHRIOR. ETS. NON. PRIMA

ὅπισθεν δὲ

DNS + DIRIGATV. ET. PROTEGAT. »

— Ἡ γερμανικὴ ἐφημερὶς *Protestantische Kirchenzeitung* ἀναδημοσιεύει παραλαβοῦσα ἐκ τοῦ θεολογικοῦ περιοδικοῦ *Jahrbücher für protestantische Theologie*, διιδίαν τοῦ καθηγητοῦ τοῦ ἡμετέρου πανεπιστημίου κ. A. Διομ. Κυριακοῦ περὶ τῆς σχέσεως τῆς ὄρθοδοξοῦ ἐλληνικῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν γερμανικὸν Προτεσταντισμόν. Περὶ τοῦ θέματος τούτου διιδίαν σημειώνει καὶ οὐκλιψ θεολόγων κατὰ τὸ παρελθόν θέρος διατριβῶν ἐν Ἱέρῃ τῆς Γερμανίας.

— Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἐγένετο ἡ τακτικὴ δεκαπεντήμερον συνεδρίασις τοῦ ἐνταῦθα Γερμανικοῦ Ινστιτούτου. Πρώτος ἐν αὐτῇ διιδίαν σημειώνει διευθυντής τοῦ Ινστιτούτου κ. Δαΐρπτελ, ἀρτί ἐκ Κύπρου ἐπανελθών, περὶ Κυπριακῶν ἀρχαιοτήτων, (*Architektonisch-sches aus Kypern*). Ό κ. Δαΐρπτελ εἰχει μεταβῆ ἐις Κύπρον κατ' ἐντολὴν τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως ὅπως ἐνεργήσῃ ἀνασκαφὰς ἐν 'Ιδαλίῳ ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἐχοργήσειν αὐτῷ τὴν πρὸς τοῦτο ἀδειαν ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις, σκοποῦσα αὐτὴ νὰ ἀναλάβῃ τὰς ἐν τῷ γωριῷ ἀνασκαφάς, περιωρίσθη εἰς μελέτην ἀκριβῆ τῶν ἐν Κύπρῳ ἀρχαιοτήτων. Ιδίᾳ δ' ἐπέστησε τὴν προσσχήν του εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ἐν Πάφῳ ιεροῦ τῆς Ἀφροδίτης, ἀτίνα όλοσχερῶς ἀπεκαλύψθησαν κατὰ τὰς τελευταίας ἀνασκαφὰς τῆς ἐνταῦθα Ἀγγλικῆς σχολῆς περιέργαψε δὲ τὰῦτα λεπτομερῶς, διευκρινήσας πολλὰ ἀρχιτεκτονικὰ ζητήματα, τῶν μάλιστά τινα ἔλυσεν δηδηγούμενος ἐκ τῆς αρχιτεκτονικῆς τῶν σημερινῶν κυπριακῶν οἰκιῶν. Μετὰ τὸν κ. Δαΐρπτελ ὁ κ. Δημ. Φίλιος